

3. března 1924. Byla-li žádost ta podána teprve dne 20. května 1924, je podle náhledu žal. úřadu žádost ta opožděná.

Naproti tomu namítá stížnost, že žal. úřad neprávem má za to, že vyvlastňovací nález vešel již dne 3. března 1923 v moc práva, ježto proti nálezu podali expropriáti rekurs, jímž brali v odpor onu část tohoto nálezu, kterou určena byla náhrada za vyvlastněný pozemek, a tento rekurs byl vyřízen teprve rozhodnutím župního úřadu ze Zvolení ze dne 12. května 1923, jež bylo expropriátům doručeno dne 29. května 1923.

Žal. úřad stojí tedy, jak z důvodů jeho patrně, na stanovisku, že rekurs st-lů nebyla odsunuta právní moc vyvlastňovacího nálezu, ježto rekurs ten netýkal se vyvlastnění samého, nýbrž jen výše náhrady za vyvlastněný pozemek. Tento právní náhled nemohl nss uznati za správný. Podle § 5 odst. 4 zák. o stav. ruchu č. 45/1922 Sb. má vyvlastňovací úřad, nedohodnou-li se strany při komisionálním řízení, vydati do dalších 14 dnů vyvlastňovací nález a v něm určití zároveň podle výsledku provedeného řízení náhradu za vyvlastněný pozemek nebo, není-li to možno, aspoň výši prozatímní jistoty.

Z předpisu toho plyne, že byla-li ve vyvlastňovacím nálezu určena náhrada za vyvlastněný pozemek, tvoří výrok ten součást vyvlastňovacího nálezu. Následkem toho nemůže vyvlastňovací nález, v němž tato náhrada byla určena, vejíti v právní moc dříve, dokud nebylo pravoplatně rozhodnuto i o výši náhrady jím stanovené. I když tedy proti vyvlastňovacímu nálezu byl podán rekurs jen ohledně výše náhrady za vyvlastněný pozemek, brání i tato okolnost tomu, aby vyvlastňovací nález vešel v moc práva, dokud o rekursu s konečnou platností se nerozhodne. Opačný náhled žal. úřadu není ve shodě se zákonem a vedl by také k té nesrovnalosti, že by vyvlastňovateli, jemuž stanovena byla k dokončení stavby na vyvlastněném pozemku určitá lhůta po rozumu § 8 odst. 1 cit. zák., počala tato lhůta běžeti dříve, než zaplacením náhrady za vyvlastněný pozemek mohl by dosíci jeho držby (§ 7 odst. 2) a tím i možnosti se stavbou započítí. Z důvodů těch musil nss zrušiti nař. rozhodnutí pro nezákonnost.

Č. 12.194.

Cesty. — Samospráva obecní (Slovensko): Ustanovení šu 39 zák. č. 329/1921 Sb. o nepřípustnosti úhrady výdajů obce, spojených s vystavěním a udržováním cest naturálními plněními obyvatelstva a poplatníků, nedotklo se možnosti přispívání v naturáliích, dané šem 36 odst. 8 zák. čl. I:1890, je-li interestem k přispěvků na udržování a rekonstrukci vicinální cesty povinným politická obec jako taková.

(Nález ze dne 6. prosince 1935 č. 19.980/35.)

V ě c: Obec B. proti zemskému úřadu v Bratislavě o stanovení přispěvků ke stavbě vicinální cesty.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje dílem pro nezákonnost, dílem pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Dne 18. prosince 1930 konal okresní úřad v Levicích místní jednání za účelem ustálení kruhu a příspěvkového poměru zájemníků pro rekonstrukci a udržování cesty B.—P., která byla pravo-
platným výměrem zemského úřadu v Bratislavě pojata do sítě cest vici-
nálních. Okr. úřad sestavil pak na základě tohoto místního jednání vý-
měrem z 30. prosince 1930 podle § 36 zák. čl. I:1890, resp. bodu 2
odd. B § 1 vl. nař. č. 385/1922 Sb. pro rekonstrukci vicinální cesty B.—P.
skupinu interesovaných z obcí B. a P. s přispívajícím poměrem 30% a
70%, pro udržování této cesty pak z obcí B. a P. a z majitele autobusové
dopravy firmy P. a M. s přispívajícím poměrem 30%, 65% a 5%. Zá-
roveň vyslovil okr. úřad, že interesenti mohou přispívat také v naturál-
ních plněních. Odvolání obce B. zemský úřad v Bratislavě svým rozhod-
nutím z 27. ledna 1933 zamítl jako neopodstatněné, avšak při tom z moci
úřední zrušil část výměru okr. úřadu o tom, že se příspěvek na rekon-
strukci, resp. udržování vicinální cesty připouští v naturálních plněních,
ježto podle § 39 zák. č. 329/1921 nesmějí obce žádné výdaje, spojené
s vystavěním a udržováním cest, hraditi způsobem vyměřování slu-
žeb. — — — —

V přípustné své části namítá stížnost k nss-u, že žal. úřad dopustil
se podstatné vady řízení, jestliže odvolání st-lčino zamítl z důvodu, že
nejsou v něm uvedena konkrétní data a okolnosti, jimiž by se odvola-
telka pokusila zvrátiti správnost dat výměru okr. úřadu. Tuto výtku
shledal soud důvodnou. St-lka právem vytýká, že v odvolání uvedla kon-
krétně, jak veliký je počet obyvatelů obcí P. a B., jak veliký je obecní
majetek obou obcí, že rolníci z B. cesty, o kterou jde, skoro vůbec ne-
používají, volíce přístupnější a kratčí cestu za humny, zvanou »Do po-
tokov«, a že obec přispívá určitou částkou na udržování dvou propustků
na zemské silnici K.—B. Veškeré tyto okolnosti jsou s hlediska hlavy I.
§ 5 nař. č. 45.380/1892 pro určení příspěvkového poměru na rekon-
strukci, resp. udržování silnice relevantní, neboť při určení tohoto poměru
nutno podle odst. 1 § 5 cit. nař. všeobecně vzíti za základ míru zájmu
zúčastněných interesentů a tudíž i obcí na cestě, při čemž nutno přihlí-
žeti i k hmotné situaci příslušné obce, a podle odst. 2 bod 1 alinea 3 in
fine lze vzíti zřetel na to, zda obec je již povinna přispívat na některou
státní nebo municipální (dnes zemskou) silnici. Nevypořádal-li se tudíž
žal. úřad se zmíněnými námitkami odvolání, jež byly náležitě konkreti-
sovány, nepostupoval procesně správně, což zakládá podstatnou vadu
řízení.

Stejně je důvodná další výtku stížnosti, že při zjišťování rozsahu
autobusové dopravy mělo býti sčítání frekvence provedeno i v tom
směru, v jakém poměru užívají autobusové dopravy obyvatelé z P. a B.
Námítka tohoto obsahu st-lka ovšem v odvolání nevznesla, avšak přes
to je nepochybně nutno ji pokládati za přípustnou, ježto rozsah frek-
vence autobusové dopravy vzal teprve žal. úřad za podklad svého roz-
hodnutí, a dal jej zjišťovati teprve po vydání rozhodnutí I. správní sto-
lice. Vzhledem k § 5 odst. 1 ve spojení s odst. 2, bod 5 nař. č. 45.380/
1892 mohou pak býti údaje o autobusové dopravě, jež stížnost si přeje
míti zjištěny, významnými pro určení výše zájmu st-lky na cestě, o kte-
rou jde. Ježto však žal. úřad provedl sčítání frekvence autobusové do-

pravy bez součinnosti stran, neposkytnuv zejména st-lce příležitost, aby k provedenímu sčítání zaujala stanovisko a podala event. návrhy, nutno uznati i výtku právě projednávanou, jež se jeví rovněž jako námitka vadnosti řízení, odůvodněnou.

Ve svém závěru namítá stížnost, že je nezákonné, jestliže žal. úřad nepřipustil přispívání k rekonstrukci, resp. k udržování cesty v naturálních plněních, ač § 36 zák. čl. I:1890 právě předepisuje, že přispívání má se díti podle možnosti v naturálních. Zem. úřad, zrušiv onu část výměru okr. úřadu, podle níž příspěvek na rekonstrukci, resp. udržování cesty připouští se v naturálních plněních, odůvodnil tento svůj výrok poukazem na § 39 zák. č. 329/1921. Než soud musel uznati, že v tomto ustanovení neměl žal. úřad oporu pro svůj zrušovací výrok. Předpis § 39 zák. č. 329/1921 týká se naturálního plnění obyvatelů a poplatníků pro potřebu obce. Naproti tomu § 36 odst. 8 zák. čl. I:1890 stanoví, že má býti kladena zvláštní váha na to, aby příspěvek na cestu se strany interestů mohl se díti podle možnosti in natura. Jde tu tedy o úpravu, jež má význam pro přispívatele cesty, jimiž mohou býti ovšem i obce, nikoli však o vztah mezi obcí, která je přispívatelem na cestu, a jejími občany. Z toho je patrné, že § 36 odst. 8 zák. čl. I:1890 upravuje zcela jinou látku nežli § 39 zák. č. 329/1921, a nemohlo tudíž býti cit. ustanovení zák. čl. I:1890 zákonem č. 329/1921 nijak dotčeno. Vycházel-li žal. úřad z opačného právního názoru, dopustil se nezákonnosti a zmíněná námitka stížnosti je tedy důvodná.

Č. 12.195.

C e s t y (S l o v e n s k o): Příslušnost správních úřadů nebo řádných soudů k rozhodování o povaze cesty jako veřejné?

(Nález ze dne 6. prosince 1935 č. 19.981/35.)

V ě c: František K. v Š. proti zemskému úřadu v Bratislavě o kompetenci v záležitosti cestní.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Obec V. oznámila okr. úřadu v Nových Zámčích, že v jejím chotáru mezi pozemky Františka K. č. . . . vede obecní veřejná cesta, označená jako taková v pozemkové knize obce. Tuto cestu zaoral František K. na jaře 1930 přes to, že se obec proti tomu ohradila, a vzal ji v držbu. To znamená pro obec i jednotlivce značnou nevýhodu, neboť dochází takto ke ztížení dopravy. Ježto vyřešení této věci podle stálé praxe náleží na správní cestu, žádala obec, aby okr. úřad uvedl obec zpět do užívání zmíněné cesty a aby uložil Františku K. obnovení dřívějšího stavu a náhradu útrat.

Výměrem z 30. března 1932 »zamítl okr. úřad v Nových Zámčích zmíněnou záležitost ze své kompetence na řádný soud« a v důvodech uvedl, že záležitost náleží do oboru působnosti okr. soudu, ježto není opačného právního předpisu.